

จดหมายเหตุ
เพลงแผ่นเสียง
ดองเพลย์

NOTES ON THAI SONGS

Long Play

ของ
กรมศิลปากร

PUBLISHED BY
THE FINE ARTS DEPARTMENT
Bangkok, Thailand

1962

นิตยสาร “ศิลปากร”

เสนอผลงานของ

ท่านผู้ผ่านงานมาด้วยความชำนาญทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ

เป็นหนังสือ นิตยสาร ที่พรั่งพร้อมด้วยความรู้

ประวัติศาสตร์ วรรณคดี โบราณคดี และ ศิลปสาขาต่าง ๆ

พิมพ์ออกจำหน่ายเป็นประจำในเดือน

พฤษภาคม

กรกฎาคม

กันยายน

พฤศจิกายน

มกราคม

และ มีนาคม

บอกรับเป็นรายปี ค่าบำรุงปีละ ๔๐ บาท นับ ๖ เล่มครบปี

จำหน่ายปลีกเล่มละ ๑๐ บาท

เชิญติดต่อบอกรับ

นิตยสาร “ศิลปากร”

ใต้ที่

แผนกเผยแพร่และสถิติ สำนักงานเลขาธิการกรมศิลปากร

ถนนหน้าพระธาตุ พระนคร

ตั้งจ่ายที่ ป.ณ. หน้าพระลาน จังหวัดพระนคร

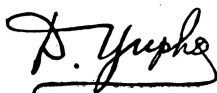
PREFACE

The Department of Fine Arts published ~~few years ago~~ a series of phonograph records of Thai traditional music. There were three sets of 78 RPM disks; the first contained twelve records with twenty songs, the second, twelve records with twenty three songs, and the third set contained six records with twenty Ramwong songs. An explanatory handbook was published in conjunction with each set.

The aim of the Department was to record permanently some of the best examples of traditional music and to maintain and promote its popularity with the general public. Such cultural projects rarely are financially successful and no profit was expected. However the records are sold out, and with the return of its investment the Department is now able to issue a new series of long-play, 33 $\frac{1}{3}$ RPM records. The set consists of six, twelve inch records with a playing time of about forty minutes each, or a total listening time of four hours. A booklet explaining the various styles of Thai music accompanys the set. The records may also be bought singly.

Perhaps the happiest result of the earlier venture in record publishing is the proof of the continuing and growing interest in Thai traditional music by both Thai and foreign music lovers. It was foretold that traditional music was out of date, unpopular in the present time and that inevitably there would be a large stock of unsold records in our storeroom. We are very glad that this is untrue, and that the public is delighted to listen to Thai traditional music and appreciates the genuineness of it. Many people have bought records not only for themselves but to send to friends here and abroad, and this widens the popularity of Thai arts and culture.

We are hopeful that this new issue of LP records will also be warmly welcomed by the music lovers and friends of Thai music and classical drama, and that they will once again give us their assistance in spreading the popularity of these beautiful classical melodies in the world of today.

The Department of Fine Arts

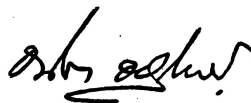
October 1, 1962.

คำนำ

ด้วยความตั้งใจแน่วแน่ที่จะอนุรักษ์ศิลปทางดนตรีและนาฏศิลป์แบบฉบับของไทยไว้ให้
คงทนถาวร และหาทางสร้างเครื่องมือที่จะใช้เผยแพร่ให้แพร่หลายโดยสะดวกยิ่งขึ้น แม้จะมีอุปสรรค
นานาประการ กรมศิลปากรก็ได้ใช้ความพยายามจัดทำแผ่นเสียงเพลงไทยขนาด 10 นิ้ว ความเร็ว
78 ออกเผยแพร่ไปแล้ว ๓ ชุด คือ ชุดที่ ๑ มี ๑๒ แผ่น ๒๐ เพลง, ชุดที่ ๒ มี ๑๒ แผ่น ๒๓ เพลง
และชุดที่ ๓ เป็นเพลงร่ำร้อง มี ๖ แผ่น ๒๐ เพลง พร้อมด้วยสมุดอธิบายเพลงทั้งภาษาไทยและภาษา
อังกฤษกำกับไว้ด้วยทุกชุด ก็มีผู้สนใจต้อนรับศิลปด้านนี้ของไทยเป็นอย่างดี แม้ไม่มีผู้ใดทำไร แต่
ปรากฏว่าแผ่นเสียงที่ทำออกไปจำหน่ายได้ปริมาณมากทุกชุด จนสามารถถอนทุนที่ลงไปคืนมาได้
และพอมีกาไรหมุนเวียนมาลงทุนทำชุดอื่นขึ้นใหม่ต่อไปได้อีก โดยมีต้องรบกวนงบประมาณแผ่นดิน
ยิ่งกว่านั้น ยังปรากฏว่า ทั้งคนไทยและชาวต่างประเทศที่รักและชื่นชมสมบัติศิลปของไทย ต่าง
พอใจซื้อหาแผ่นเสียงเพลงไทยของกรมศิลปากรจัดส่งไปเป็นของขวัญแก่มิตรสหาย เป็นการเผยแพร่
ให้ชาวโลกได้รู้จักศิลปและวัฒนธรรมของไทย แพร่หลายกว้างขวางออกไปอีกส่วนหนึ่งด้วย
กรมศิลปากรจึงได้พากเพียรดำเนินการจัดทำเพลงแผ่นเสียงชุดที่ ๔ ต่อมา โดยทำเป็นชนิดที่
เรียกว่า “ลองเพลย์” (Long Play) (ขนาด 12 นิ้ว ความเร็ว 33 $\frac{1}{3}$) ขึ้นอีกชุดหนึ่ง ชุดนี้
มี ๖ แผ่น แผ่นหนึ่งใช้เวลาฟังราว ๔๐ นาที (หน้าละประมาณ ๒๐ นาที) ทั้ง ๖ แผ่น จะใช้
เวลาประมาณ ๔ ชั่วโมง มีเพลงไทยแบบต่าง ๆ หลายเพลง ดังปรากฏตามสารบัญในสมุด
อธิบายเพลงเล่มนี้แล้ว

เมื่อได้พากเพียรจัดทำแผ่นเสียงเพลงไทยมาถึงชุดนี้ ก็เป็นที่ประจักษ์ชัดว่า การ
ผลิตแผ่นเสียงเพลงไทยอย่างที่เรียกว่า “เพลงแบบคลาสสิก” หรือ “เพลงไทยแบบฉบับ” หรือ
จะเรียกอะไรก็ตามที่ ตามที่มีผู้เคยแสดงความวิตกกังวลมาแต่ก่อนว่า ในสมัยนี้ จะไม่มีผู้นิยมบ้าง
จะไม่มีผู้ต้องการบ้าง จะจำหน่ายไม่ออกบ้าง อะไรเหล่านั้นเป็นต้น จนเป็นเหตุให้ผู้ทำเกิดท้อใจ
มาแต่แรกนั้น เห็นจะห่างไกลจากความจริงไปเสียแล้ว เพราะเท่าที่กรมศิลปากรจัดทำออกไป
ก็ปรากฏได้รับการต้อนรับเป็นอันดี เช่นที่กล่าวข้างต้น แสดงว่าคนไทยย่อมรักและชื่นชมศิลป
ที่แท้จริงของไทยเราอย่างไม่จืดจางและยังยืนอยู่ตลอดไป จึงหวังใจว่าแผ่นเสียงเพลงไทยชุดใหม่
คือ ชุดลองเพลย์ ที่กรมศิลปากรชวนชวนผลิตขึ้นใหม่นี้ จะได้รับการต้อนรับด้วยดี และคงจะมี
ผู้หวังดีต่อศิลปของไทย ช่วยกันหาทางเผยแพร่ให้แพร่หลายต่อไปเช่นเคย.

๑๑ ๑๑

กรมศิลปากร

เลขาฯ

๑ ตุลาคม ๒๕๐๕

เลขาฯ

สารบัญ

อธิบายเพลงและบทร้องแผ่นเสียง

ชุดลงเพลย์

แผ่นเสียง	ชื่อเพลง	หน้า
XCEIX 1319 33 PIX 101	0031 หน้าหนึ่ง	
	๑. เพลงแม่ศรีทรงเครื่อง	7
	๒. เพลงระบำดาวดึงส์	8
XCEIX 1320 33 PIX 101	0031 หน้าสอง	
	๑. เพลงพญาเดิน	10
	๒. เพลงแม่แต่ดำปาง	10
	๓. เพลงพสุธาถิ่นแดง	11
	๔. เพลงมอญรำคาบ	11
	๕. เพลงระบำชุมนุมเผ่าไทย	11
XCEIX 1321 33 PIX 102	0032 หน้าหนึ่ง	
	๑. เพลงวีรชัยกษัตริย์	13
	๒. เพลงแขกมอญ (เดี่ยวขอขมา)	13
XCEIX 1322 33 PIX 102	0032 หน้าสอง	
	๑. เพลงวีรชัยถึง	14
	๒. เพลงพญาไศก (เดี่ยวขอขมา)	14
	๓. เพลงดาวคำหอม	14
XCEIX 1311 33 PIX 103	0033 หน้าหนึ่ง	
	๑. เพลงระบำไตรภาคี	15
	๒. เพลงเงยวदनทัพ	16

แผ่นเสียง	ชื่อเพลง	หน้า
XCEIX 1312 33 PIX 103	0033 หน้าสอง	๑. เพลงระบำครีตดา
		๒. เพลงออกภาษา
XCEIX 1313 33 PIX 104	0034 หน้าหนึ่ง	๑. เพลงโหมโรงเย็น
XCEIX 1314 33 PIX 104	0034 หน้าสอง	๑. เเห่เรือ
		๒. เเห่เรือแบบตะคอน
XCEIX 1315 33 PIX 105	0035 หน้าหนึ่ง	๑. เพลงเชิดจั่น
XCEIX 1316 33 PIX 105	0035 หน้าสอง	๑. เพลงโถมส่องแสง
		๒. เพลงดาวดวงดอกไม้
XCEIX 1317 33 PIX 106	0036 หน้าหนึ่ง	๑. เพลงเขมรไทยโยก
		๒. เพลงมยุราภิรมย์
XCEIX 1318 33 PIX 106	0036 หน้าสอง	๑. เพลงนุญฉายนางดอย
		๒. เพลงระบำยู่หิด

CONTENTS

Record Number			Page
XCEIX 1319 33 PIX 101	0031 Side I.	1. Māe Sri Sohng Khrueng (<i>Embellished Māe Sri</i>)	29
		2. Daovadungs Dance	29
XCEIX 1320 33 PIX 101	0031 Side II.	1. Phya Doen	29
		2. Māe Lāe Lampang	30
		3. Phasutha Kansaeng (<i>Weeping Mother Earth</i>)	30
		4. Mon Ram Darp (<i>Mon Sword Dance</i>)	30
		5. Dance - Ensemble of the Thai Clans	30
XCEIX 1321 33 PIX 102	0032 Side I.	1. Veera Chai Yak (<i>War Dance of Demons</i>)	31
		2. Khêk Mon A Saw Ū Solo	31
XCEIX 1322 33 PIX 102	0032 Side II.	1. Veera Chai Ling (<i>War Dance of Monkey Warriors</i>)	31
		2. Phya Soke (<i>A Lament</i>) A Saw Duang Solo	31
		3. Lao Kum Hawm (<i>Laotian Melody</i>)	32
XCEIX 1311 33 PIX 103	0033 Side I.	1. Trai Phakee (<i>Dance from three parts of Thailand</i>)	32
		2. Ngeo Doen Tapp (<i>March of the Shans</i>)	32
XCEIX 1312 33 PIX 103	0033 Side II.	1. Tree Leela (<i>Three-movements-Dance</i>)	33
		2. Awk Phasa (<i>Language Song</i>)	33

Record Number		Page
XCEIX 1313 33 PIX 104	0034 Side I. 1. Home Rong Yen	33
XCEIX 1314 33 PIX 104	0034 Side II. 1. Heh Reua (<i>Boating Song</i>)	34
	2. Heh Reua in the Lakon Style	34
XCEIX 1315 33 PIX 105	0035 Side I. 1. Cherd Chin	34
XCEIX 1316 33 PIX 105	0035 Side II. 1. Soam Song Saeng (<i>The Shining Moon</i>)	35
	2. Lao Duang Dawk Mai	35
XCEIX 1317 33 PIX 106	0036 Side I. 1. Khmen Sai Yoke (<i>Tales from Sai Yoke</i>)	35
	2. Mayura Pirohm (<i>Dance of the Peacocks</i>)	36
XCEIX 1318 33 PIX 106	0036 Side II. 1. Chui Chai Nang Loy	36
	2. Rabum Yu Ngid (<i>Dance of the Fairies</i>)	36

อธิบายเพลงและบทร้องแผ่นเสียง ชุดลองเพลย์

XCEIX 1319

33 PIX 101

0031 หน้าหนึ่ง

๑. เพลงแม่ศรีทรงเครื่อง

เพลงแม่ศรี ของเดิมเป็นเพลงพื้นเมือง ภายหลังได้นำมาใช้ร้องในการแสดงละครชนิดเดียวกับเพลงฉุยฉาย มีปีเป่ารับโดยเดี่ยวร้องและปีพาทย์รับคอนท่าย่อครึ่งหนึ่ง ครั้นเมื่อคอนปลายรัชกาลที่ ๕ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ทรงปรับปรุงละครชนิดคำบรพ์ เรื่อง อิเหนา จึงทรงนำเพลงแม่ศรีมาขยายประดิษฐ์แทรกแซงเม็ดพรายออกไป โดยรักษาทำนองร้องเพลงแม่ศรีของเดิมไว้เพียงคอนท่ายกับคอนปีพาทย์รับเท่านั้น ส่วนคอนคั่นได้ทรงสอดแทรกเดี่ยวนกเดี่ยวไก่ให้เข้ากับทำนองร้องและทำนองดนตรีอย่างกลมกลืนกันเป็นอันดี จึงเรียกว่า “เพลงแม่ศรีทรงเครื่อง” ซึ่งนับว่าเป็นเพลงไทยเพลงแรกในแบบที่แทรกเดี่ยวสัตว์เข้ากับทำนองเพลง

อุษา สุกันธมาลัย และ สุกดา เขียววิจิตร กับหมู่หญิง ขับร้อง
บรรเลงด้วยวงปีพาทย์ดึกคำบรพ์ ของ กรมศิลปากร

บทร้องแม่ศรีทรงเครื่อง

อิเหนา — เสียงนกโพระดก มั่นร้องโฮกปัก โฮกปักอยู่หนไหน
เสนา — พระพุทธเจ้าข้า กิ่งเพกานั้นเป็นไร
ตัวเขียวเขียว อ้าว! เลี้ยวไป เข้าโพรงไม้ทางนี้เออ

สังคามารดา — เสียงนกยางเขน อ้อ! จับตอไม้เอน เจริญอยู่จู้

เสนา — พระพุทธเจ้าข้า นำเอ็นคุดีมที่
แต่เสียงไม่รอดมนัขอคต คั้นจนหัวนีกปักหักเออย

อิเหนา — นกกาเหว่าเสียงหวาน ร้องก้องในดงดาน
เสียงกังวานยิ่งนัก

เสนา — โบราณท่านว่าไว้ มันไขให้กาพัก
เท็จจริงไม่ประจักษ์ พระพุทธเจ้าข้าเออย

สังคามารดา — นันไก่อหรืออะไร อื้อ! จริงจริงนันแหละไก่อ
พอทักไปก็ขันจ้ำ

เสนา — ขันก็อยู่คนละถิ่น ตัวไหนบินเข้าหา
พระพุทธเจ้าข้า ตักกันสันท่าทางเออย

กำนัล — ดอกเอ๋ย เจ้าดอกมะเขาง
รักกันจริงอย่าทิ้งขว้าง อย่าเหินอย่าห่างกันเออย ฯ

บทละครนอกดึกดำบรรพ์ เรื่อง อิเหนา

พระนิพนธ์สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์

๒. เพลงระบำดาวดึงส์

บทระบำชุดนี้ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ทรงนิพนธ์ไว้ในละครนอกดึกดำบรรพ์ เรื่อง ดังขลัง เป็นบทชมตัววรรคชุดดาวดึงส์ ซึ่งร้องด้วยทำนองเพลงตะเซ็งและเจ้าเซ็น ติดต่อกันทำไว้ในระบำชุดนี้ บางตอนได้ดัดแปลงและปรับปรุงมาจากทำนองของแขกเจ้าเซ็น ซึ่งได้ประคิษฐ์ปรับปรุงขึ้นไว้เมื่อสมัยรัชกาลที่ ๒

บรรเลงด้วยวงปี่พาทย์ดึกดำบรรพ์ ของ กรมศิลปากร

ระบำดาวดึงส์ DAOVADÜNGS DANCE or DANCE OF THE DEVAS

ระบำชุมนุมเผ่าไทย DANCE ENSEMBLE REPRESENTING THE THAI CLANS

ทศกัณฐ์เฝ้านางเบญกาย

RĀVANA BELIEVES THE DISGUISED BENYAKAI,
HIS NIECE IS SITA-AND MAKES AMOUROUS ADVANCES TO HER

บทอึ้งระบำดาวดึงส์

ก. เพลงตะเซิง

ดาวดึงส์เทวโลกมโหฬาร	เป็นที่อยู่ตำราฤทัยหรรษ์
สารพัดงามจริงทุกสิ่งอัน	สารพันอุดมสมใจปอง
เทพบุตรผุดพรรณโฉมยง	งามทรงอาภรณ์ไม่มีหมอง
นางอัปสรองสงวนนวลละออง	งามทรงเครื่องทองและเพชรนิล

ข. เพลงเจ้าเข็น

สมเด็จพระอมรินทร์ปิ่นมงกุฎ	ทรงวชิราวุธธนศิลป์
รักษาเทวสีมาเป็นอาจีน	อสุรินทร์อรไมป้าหา
อันอินทรปราสาททั้งสาม	ทรงงามสูงเงอมกลางเวหา
สี่มุขหุ้มมาศสะอาดตา	ใบระกาแกมแก้วประกอบกัน
ซ้อฟ้าซ้อยเพ็ญเนอยชด	บรรลือที่ลตมูขกระสัน
มุขเต็ดทองดาดกนกพัน	บุษบกสุวรรณงามพูนท
ราชยานเวชยันตร์รถแก้ว	เพริศแพร้วกำกอลงกต
แกลงอนอ่อนสลวยชวยชด	เครื่องขดช่อตั้งบัลลังก์ลอย
รายรูปสิงห์อัดหัตถ์ยัน	สุบรรณจับนาคหัวเศียรห้อย
คุ่มพราวาววับประดับพลอย	แปรงแก้วกาบช้อยสะบัดบัง
เทียมด้วยสินธพเทพบุตร	ทั้งสี่บริสุทธตั้งสี่สังข์
มาตลีอาจชีขับประดั่ง	ให้รับรุดสุดกำลังดังลมพา

บทละครอนงค์คำบรรพ์ เรื่อง สังข์ทอง

พระนิพนธ์สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์

0031 หน้าสอง

๑. เพลงพญาเดิน

เป็นเพลงหน้าพาทย์สำหรับประกอบการแสดงโขนละคร ในกิริยาเดินของผู้มีเกียรติศักดิ์ เช่น ผู้แสดงเป็นท้าวพระยาต่าง ๆ แม้ในพระราชพิธีบางอย่าง เช่น พิธีได้ซึ่งช้า บิชาที่เฝ้าในขบวน ก็เคยใช้เพลงพญาเดินในบางโอกาส และในการบรรเลงมีพาทย์ประกอบเทศน์มหาชาติ เมื่อจบกัณฑ์วนประเวศ ก็บรรเลงด้วยเพลงพญาเดิน ถ้าพูดถึงกระแฉ่งของเพลง พังคุ่มดำเนินจนแทรกอยู่ด้วย

โดยเฉพาะในการบรรเลงเพลงพญาเดินด้วยวงดุริยางค์สากล ได้นำทำนองเพลงแตรตั้งขึ้นมาเป็นท่อนนำ (Introduction) เพื่อให้เข้าสู่ชุดและเหมาะสมกับการบรรเลงอีกอย่างหนึ่ง

นายวิโรจน์ ทรธรานนท์ เป็นผู้ประสานเสียง
ในแผ่นเสียงนี้ บรรเลงด้วยวงดุริยางค์สากล ของ กรมศิลปากร
(ไม่มีบทร้อง)

๒. เพลงแม่แต่ดำปาง

เพลงนี้เป็นเพลงพื้นเมืองของชาวไทยภาคเหนือ ใช้ขับร้องและบรรเลงด้วยวงดนตรีพื้นเมือง ซึ่งมีซึงและสะล้อเป็นเครื่องนำวง แต่ที่บรรเลงในแผ่นเสียงนี้ นายวิโรจน์ ทรธรานนท์ นำมาประสานเสียง ตามหลักวิชาการประสานเสียงดุริยางค์สากล

บรรเลงด้วยวงดุริยางค์สากล ของ กรมศิลปากร
(ไม่มีบทร้อง)

๓. เพลงพสุธาภิเษก

เพลงพสุธาภิเษกที่บรรเลงในแผ่นดินนี้ เป็นเพลงไทยโบราณ ในอัตรา ๒ ชั้น ใช้ร้องและบรรเลงในขณะที่แสดงถึงอารมณ์อันโศกสลด แต่โบราณเรียกกันอีกชื่อหนึ่งว่า “เพลงธรณีสรรเสริญ”

พระเจนดุริยางค์ (ปิติ วาทยะกร) เป็นผู้ประพันธ์
ในแผ่นดินนี้ บรรเลงด้วยวงดุริยางค์สากล ของ กรมศิลปากร
(ไม่มีบทร้อง)

๔. เพลงมอญรำดาบ

เพลงมอญรำดาบ อัตรา ๒ ชั้น เป็นเพลงสำหรับบรรเลงรับร้องทั้งในการแสดงโขน ละคร และบรรเลงดนตรี ทำนองของเดิมดำเนินอย่างเรียบ ๆ ฟัง ๆ ในแผ่นดินนี้ นายมนตรี ตราโมท ได้แต่งทำนองขึ้นใหม่ ให้เป็นสำเนียงมอญ

นายวิโรจน์ ทรนทรานนท์ เป็นผู้ประพันธ์
บรรเลงด้วยวงดุริยางค์สากล ของ กรมศิลปากร
(ไม่มีบทร้อง)

๕. เพลงระบำซุ่มนมเฝ้าไทย

ในการแสดงละครประวัติศาสตร์ เรื่อง “อานาภาพแห่งความเสียสละ” เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๘ พลตรี หลวงวิจิตรวาทการ ได้แต่งบทร้องและจัดระบำชุดหนึ่งเป็นระบำเบิกโรง ให้มีผู้แสดงแต่งกายเป็นชาวไทยภาคกลาง เชื้อเชื้อไทยเผ่าต่าง ๆ มาซุ่มนมรำรำร่วมกัน และมอบให้นายมนตรี

ตราโมท แต่งทำนองเพลงเข้าประกอบ ซึ่งบางเพลง นายมนตรี ตราโมท ก็ใช้
ทำนองของเพลงเก่า แต่บางเพลงก็แต่งขึ้นใหม่ กล่าวคือ เพลงของไทย
ตานนา ใช้เพลงแนวของเก่าของไทยใหญ่ใช้เพลงเงี้ยวของเก่า ส่วนเพลงของ
ไทยตานซ้าง ไทยสิบสองจุไทย ไทยอาหม และทำนองคอนเซียมเพลงต่างๆ
แต่งขึ้นใหม่

นภา หวังในธรรม เป็นผู้ขับร้อง
บรรเลงด้วยวงดุริยางค์สากล ของ กรมศิลปากร

บทร้องระบำชุมนุมเผ่าไทย

นี่พี่น้องของเราไทยตานนา อยู่ด้วยกันนานมาแต่ก่อนเก่า
ได้ร่วมแรงร่วมใจคู่ไทยเรา เป็นพงศ์เผ่าญาติสนิทและมิตรแท้

นี่ไทยใหญ่อยู่ใกล้ทางทิศเหนือ เป็นชาติเชื้อพี่ชายของไทยแน่
ยังรักษาความเป็นไทยไม่ผันแปร ขยายแผ่สาขาสถระกุลไทย

นี่คือไทยตานซ้างอยู่ข้างเคียง เคยร่วมเรียงอยู่เป็นสุขทุกสมัย
แม่นำโขงกันเขตประเทศไว้ แต่ไม่กันดวงใจที่รักกัน

นี่พี่น้องชาวสิบสองจุไทย เป็นพี่ใหญ่แน่แท้ไม่แปรผัน
ต้นเชื้อสายไทยน้อยแหล่งสำคัญ ครั่งสมัยดีก็ดำบรรพ์ขุนบรม

พี่น้องพวกสุดท้ายที่เข้ามา ก็เป็นไทยชื่อว่าไทยอาหม
ล้วนเลือดเนื้อเชื้อไทยผืนนิคม ให้อาณาประชาคมไทยสมบูรณ์

พลตรี หลวงวิจิตรวาทการ แต่ง

0032 หน้าหนึ่ง

๑. เพลงวรัชยัยักษ์

เพลงนี้ใช้บรรเลงประกอบการรำออกศึก (War Dance) ของหมู่ยักษ์ ในการแสดงโขน ตอนแสดงทำออกฤทธิ์เดช ในเรื่องรามเกียรติ์ ซึ่งกรมศิลปากรได้ปรับปรุงขึ้นใหม่ ทั้งทำวาดและการเรียงเพลง มีคู่กพาทย กระบองกัน กราวโน และ เชิด เพื่อให้มีฉัฏดาทำเด่นพลึกเพลงและมีเสียงดนตรีแตกต่างกันหลายเพลง มิให้จำคดาและซ้ำเสียงมากนัก

บรรเลงด้วยวงปี่พาทย์เครื่องใหญ่ ของ กรมศิลปากร
(ไม่มีบทร้อง)

๒. เพลงแขกมอญ (เดี่ยวซอฮู้)

เพลงแขกมอญ เป็นเพลงไทยที่ใช้สำหรับขับร้องและบรรเลงดนตรีมาแต่โบราณกาล ภายหลังนักดนตรีได้นำมาใช้เป็นเพลงสำหรับบรรเลงเดี่ยวซอด้มอญกัน และใช้เดี่ยวด้วยเครื่องดนตรีได้ทุกอย่าง ในแผ่นเสียงนี้เดี่ยวด้วยซอฮู้

หลวงไพเราะเสียงซอ (ฮู้่น ดุรยะชีวัน) เป็นผู้เดี่ยว
(ไม่มีบทร้อง)

0032 หน้าสอง

๑. เพลงวรัญญ์ถึง

กรมศิลปากรได้ปรับปรุงทำราวอกคึกของหมู่ถึงในการแสดงโขนขึ้นไว้ให้เป็นคู่กันกับวรัญญ์ยักซ์ แต่ในวรัญญ์ถึงนี้มีได้แทรกเพลงหน้าพาทย์อื่นๆ เข้ามา คงมีแต่เพลงกราวนอกกับเพลงเชิด ส่วนในกระบวนการเล่นนั้น ได้คัดแทรกทำทางพลิกแพลงโศกโณนต่างๆ ไว้ให้ชมด้วย

บรรเลงด้วยวงปี่พาทย์เครื่องใหญ่ ของ กรมศิลปากร
(ไม่มีบทร้อง)

๒. เพลงพญาโศก (เดี่ยวซอด้วง)

เพลงพญาโศก เป็นเพลงสำหรับขับร้องและบรรเลงดนตรี ซึ่งแสดงถึงการคำนึงรำพึงคิดด้วยอารมณ์อันโศกสลด ต่อมาพวคนักดนตรีนำมาใช้เป็นเพลงสำหรับบรรเลงเดี่ยวเพื่อขอตัวผู้ม่อกัน และใช้เดี่ยวด้วยเครื่องดนตรีได้ทุกชนิด ในแผ่นเสียงนี้ เป็นการบรรเลงเดี่ยวซอด้วง

หลวงไพเราะเสียงซอ (อู่ ดุระชีวิน) เป็นผู้เดี่ยว
(ไม่มีบทร้อง)

๓. เพลงลาวคำหอม

เพลงลาวคำหอม เป็นเพลงของชาวไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีดำเนินไพเราะเยือกเย็นเพลงหนึ่ง นักร้องได้กล่าวได้อาศัยทำนองเดิมมาแต่งขึ้นไว้สำหรับร้องในการเล่นตลกๆ แล้วต่อมาพระยาประสานดุริยศัพท์ (แปลก ประสานศัพท์) เจ้ากรมปี่พาทย์หลวง ในรัชกาลที่ ๖ ได้ดัดแปลงมาเป็นทำนองดนตรี และนิยมใช้กันมาจนปัจจุบันนี้

ประเวช กุมท เป็นผู้ขับร้อง
บรรเลงด้วยวงปี่พาทย์ไม้นวม ของ กรมศิลปากร

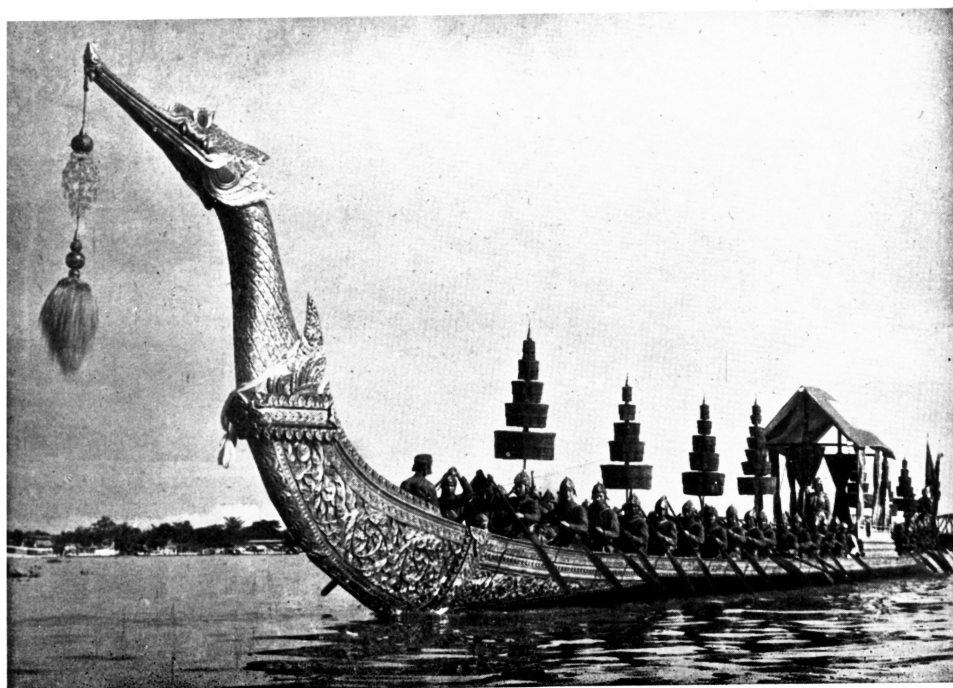
รำสีนวน SRI NUAN DANCE

เถิดเทิง LONG DRUM DANCE

รำซัดชาตรี RAM SAD JĀTRI DANCE

เรือพระที่นั่งสุพรรณหงส์ SUPANNA HONGSE, ROYAL BARGE

บทร้องเพลงลาวคำหอม

หอมดอกไม้คำหอม อยากดอมเด็ดได้ เอาไว้เหย้า
กาหลงลงคัดเค้า แก้วจับกิ่งแก้วเสรำ โสกเอ๋ย สู้เพื่อนเอ๋ย
โอ้เจ้าดวงพวงโกมุท ครั้นสายก็หายสุด ไม่สิใดบ่หอมแม่นแท้
อ้ายเอ๋ยสาวเคยคือแฉะ เหมือนแพรห่มเหย้า รักเจ้าสาวคำเอ๋ย

โอ้ละหนอ	รักเจ้าสาวสวยรวบ
บ้านอยู่ช่องปากกล้วย	ไว้ผมสูงสวยสวยสมหน่น้อง
เจาะหูสองข้าง	หูใส่ต่างแต่ล้วนทอง
สายสร้อยสอดส่อง	เจ้ากรองแต่พวงมาลัยเอ๋ย

จำแผ่นผยอຍ် (โคม) แต่ง

XCEIX 1311

33 PIX 103

0033 หน้าหนึ่ง

๑. เพลงระบำไตรภาคี

เพลงระบำไตรภาคีเป็นเพลงชุดสำหรับประกอบการแสดง ซึ่งกรม
ศิลปากรได้นำเอาเพลงพื้นบ้านของเก่ามาปรับปรุงขึ้นใหม่ให้เป็นชุด โดยนำ
การละเล่นของไทยใน ๓ ภาคเข้ามาประสมติดต่อกัน มีว่าต้นของภาค
กลาง ว่ากระทบไม้ ซึ่งดัดแปลงปรับปรุงมาจากการเล่นของชาวภาคตะวันออกเฉียง
เฉียงเหนือ และการเล่นกลองยาว (หรือเถิดเทิง) ซึ่งชาวภาคกลางได้ดัด
แปลงมาจากแบบอย่างของชาติเพื่อนบ้านทางภาคตะวันตก เพลงและท่ารำทั้ง ๓
ภาค ที่นำมารวมกันนี้มีต้นกำเนิดและจังหวะแตกต่างกัน ซึ่งบรรเลงด้วยเครื่อง
ดนตรีของภาคพื้นนั้น ๆ แต่ในชุดนี้ได้ปรับปรุงให้มีวงปี่พาทย์ไม้นวมร่วม
บรรเลงผสมด้วย

บทร้องรำสีนวน

สีนวนชวนขันเมื่อยามเช้า รักเจ้าสาวสีนวนหวานคิดถึง
แม่ไม่แลเห็นเจ้าเฝ้าคะนิง อยากให้ถึงวันที่รำสีนวน

(ของเก่า)

๒๒. เพลงเงี้ยวเดินทัพ

เพลงนี้ นักดนตรีไทยภาคกลางแต่งขึ้นโดยอาศัยดำเนินเพลงของ
พวกเผ่าเงี้ยว บรรเลงเป็นเพลงลูกบทต่อท้ายเพลงใหญ่ ๆ

ในแผ่นเสียงนี้ บรรเลงด้วยวงเครื่องสาย ของ กรมศิลปากร

(ไม่มีบทร้อง)

XCEIX 1312

33 PIX 103

0033 หน้าสอง

๑. เพลงระบำตรีลีลา

เพลงนี้เป็นเพลงประกอบการแสดงออกซุดหนึ่ง ซึ่งกรมศิลปากรได้
ปรับปรุงขึ้น โดยจัดเพลงและท่าพ้องของไทย ๓ แบบเข้าประสานติดต่อกัน
มีพ้องเทียน ซึ่งพ้องเข้ากับกลองแอวและปี่ ตามแบบไทยภาคเหนือ พ้องแพน
ที่ดัดแปลงมาจากท่าพ้องของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เข้ากับเดี่ยวจะเข้ใน
เพลงดาวแพน และพ้องเงี้ยวดัดแปลงจากท่าพ้องของชาวเงี้ยวทางชายอาณา-
เขตของไทย

บรรเลงด้วยวงปี่พาทย์ไม้นวม ของ กรมศิลปากร

มีเครื่องประกอบจังหวะตามลักษณะของเพลงและท่าพ้องรำ

(ไม่มีบทร้อง)

๒. เพลงออกภาษา

เพลงแบบนี้เป็นวิธีการบรรเลงดนตรีของไทยแบบหนึ่ง ซึ่งนำเพลงที่มี
คำเนียงภาษาต่างๆ มารวมบรรเลงติดต่อกัน เพลงภาษาเหล่านี้ อาจใช้เพลง
ของภาษานานจริง ๆ หรือเพลงที่ไทยเราแต่งขึ้นโดยเลียนคำเนียงของเพลงใน
ภาษานั้น ๆ ก็ได้ แบบแผนการเรียงภาษามันอยู่เพียงในตอนต้น คือ จีน เขมร
ตลุง และพม่าเท่านั้น ส่วนภาษาต่อไป แล้วแต่เวลาและผู้บรรเลงจะเลือก
อาจเป็นฝรั่ง แวก และลาว หรือภาษาใด ๆ ก็ได้ ในสมัยโบราณใช้บรรเลง
ต่อจากโหมโรงในการแสดงตลกหรือต่อจากการบรรเลงเพลงชุดนางหงส์ และ
การบรรเลงเพลงเสภา จึงเรียกว่า “ออกภาษา” หรือ “ออกสิบสองภาษา”

บรรเลงด้วยวงปี่พาทย์เครื่องใหญ่ ของ กรมศิลปากร
(ไม่มีบทร้อง)

XCEIX 1313

33 PIX 104

0034 หน้าหนึ่ง

๑. เพลงโหมโรงเย็น

เป็นเพลงชุดที่โบราณจารย์ทางดุริยางคศิลป์ได้นำเพลงหน้าพาทย์
ต่าง ๆ มาเรียบเรียงติดต่อกัน สำหรับบรรเลงเป็นเพลงโหมโรงในการเริ่ม
มงคลพิชิตต่าง ๆ ในเวลายืน เดิมหนึ่งอันเชิญเทพเจ้าผู้มศักดิ์ทั้งหลายมาสู่
มณฑลพิชิต เพื่อช่วยประสิทธิ์ประสาทดีริมงคลและกำจัดอุปัทวันตรายทั้งปวง
และในบางกรณี ก็นำไปใช้เป็นเพลงโหมโรงในการแสดงมหรสพต่าง ๆ ด้วย
เพลงโหมโรงเย็นนี้ แต่เดิมจัดเป็นเพลงของวงปี่พาทย์โดยเฉพาะ แต่ต่อมา
ในสมัยหลัง ๆ นี้ บางที่แตรวงและวงเครื่องสายไทยก็นำไปบรรเลง

ในแผ่นเสียงนี้ บรรเลงด้วยวงปี่พาทย์เครื่องใหญ่ ของ กรมศิลปากร

(ไม่มีบทร้อง)

0034 หน้าสอง

๑. เเห่เรือ

เห่เรือ เป็นทำนองร้องอย่างหนึ่ง ที่ใช้ร้องในเรือพระที่นั่ง เวลาเสด็จพระราชดำเนินโดยขบวนพยุหยาตราทางชลมารค ในสมัยโบราณคงจะใช้ใน เวลาเสด็จประพาสเป็นส่วนพระองค์ด้วย ทำนองที่ร้องเห่ในแบบนี้ จะต้องลง จังหวะให้เข้ากับฉัพพัชร์เห่ในทำนองต่าง ๆ ตามแบบแผนของฉัพพัชร์ ซึ่งมี เต้ากระทุ้งเป็นเครื่องให้จังหวะ ทำนองเห่เริ่มด้วย เกริ่นโคลง ซ้ำละวະเห่ มูลเห่และ สะวะเห่ การเห่ในแผ่นเดียวกัน มุ่งหมายที่จะให้เป็นตัวอย่างของ ทำนองเห่แบบต่างๆ จึงจำต้องคัดทอนบทลงไปบ้าง โดยเห่ทำนอง ซ้ำละวະเห่ เพียง ๒ บท มูลเห่ ๕ บท แล้วลงเป็น สะวะเห่ เดี่ยวทีเดียว

ประเวช กุมุท และ เสรี หวังในธรรม กับหมู่ชาย เป็นผู้เห่

บทเห่เรือ

เกริ่นโคลง	โคลง	ปางเสด็จประเวศด้าว	ชลาลัย
	๑	ทรงรัตนพิमानไชย	กิ่งแก้ว
		พรังพร้อมพวงพลไกร	แห่นแห่
		เรือกระบวนต้นแพรว	เพริศพรังพวยทองฯ
ซ้ำละวະเห่	ภาพย์	พระเสด็จโดยแดนชล	ทรงเรือต้นงามเนิดฉาย
	๑	กิ่งแก้วแพรวพรรณราย	พายอ่อนหยับจับงามอนฯ
		๑ นาวาแน่นเป็นขนัด	ล้วนรูปสัตว์แสนยากร
		เรือรวทิวธงสลอน	สาครลั่นครนครนฟองฯ

มูลเห่	ภาพย์ ๑	เรือครุฑยุคนาคหัว	ลี้วลอยมาพาผันผยอง
		พลพายกรายพายทอง	ร้องไห้เห่ไอ้เห่มา ๆ
	๑	สรमुखมุขสีดำน	เพียงพิมานผ่านเมฆา
		ม่านกรองทองรจนา	หลังคาแดงแย้งมังกร ๆ
	๑	สมรรถไชยไกรกาบแก้ว	แสงแวววับจับสาคร
		เรียบเรียงเคียงคู่จร	ดั่งร้อนฟ้ามาแดนดิน ๆ
	๑	สุวรรณหงส์ทรงพู่ห้อย	งอนชดช้อยลอยหลังสินธุ์
		เพียงหงส์ทรงพรหมินทร์	ลินลาศเลือนเตือนดาชม ๆ
	๑	เรือไชยไวก้องวัง	รวดเร็วจริงยิ่งอย่างลม
		เสียงเส้าเร้าระดม	ห่มท่ายเย็นเดินคู่กัน ๆ

พระนิพนธ์เจ้าฟ้าธรรมาธิเบศ

สวะเห่ (ต้นบท)	ข้าแลเรือ	(ผพาย)	เฮ เฮ เฮ
(ต้นบท)	เฮ ไ้ เฮ ไ้	(ผพาย)	เฮ ไ้ เฮ ไ้
(ต้นบท)	เฮ ไ้ เฮ เฮ	(ผพาย)	เฮ ไ้ เฮ เฮ
(ต้นบท)	เจ้าเอยก็พาย	(ผพาย)	พี่พาย
(ต้นบท)	พายเอยพายลง	(ผพาย)	พายลงให้เต็มพาย
(ต้นบท)	ไอ้ละเห่เฮ	(ผพาย)	ไอ้เห่ เฮ เฮ เฮ
(ต้นบท)	โอเห่มาลา	(ผพาย)	โอเห่มาลา โอเห่มาลา
(ต้นบท)	โอเห่ เจ้าคะ	(ผพาย)	โอเห่ เจ้าคะ มะละไชโย
(ต้นบท)	ศรีไชยแก้วพ้อเอียบ	(ผพาย)	ไชยแก้วพ้ออา เฮ ๆ

(ของเก่า)

๒๒. เหวือแบบละคอน

เมื่อสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ทรงปรับปรุงละครคอนดึกดำบรรพ์ เรื่อง คาวี และ กรุงพาดชมทวี่ป ใน คอนปดายรัชกาลที่ ๕ ได้ทรงนำเอาทำนองเหวือพระที่นั่งเฉพาะข้าละวะเห่กับ มุดเห่ มาปรับจังหวะเสียใหม่ให้เหมาะกับการแสดงละครและดนตรีซึ่งเป็นการแสดงบนเวที (มิใช่เห่เรือในท้องน้ำ) จึงทรงดัดทำนองข้าละวะเห่ ให้เข้ากับจังหวะแบบฉานหรือไอ้ และทรงดัดทำนองมุดเห่ให้รวมแล้วเป็นจังหวะคู่ บทเห่ที่ทรงปรับปรุงไว้ในละครคอนดึกดำบรรพ์เรื่องคาวี เป็นบทเดียวกับเห่เรือพระที่นั่ง เพียงเปลี่ยนคำว่า “พระเสด็จ” เป็น “นางเสด็จ” เท่านั้น เพราะฉะนั้น เพื่อไม่ให้ซ้ำกัน ในแผ่นเสียงจึงนำบทชมปดามาเห่ โดยรักษาทำนองแบบละครของ สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ไว้

ประเวช กุมุท กับหมู่ชาย เป็นผู้เห่

บทเหวือแบบละคอน

ข้าละวะเห่	ภาพย์	พิศพรรณปลาว่ายเคล้า	คิดถึงเจ้าเสรว้าอรมณ
	๑	มัศยาขังรู้ชม	สมสาใจไม่พามา ฯ
มุดเห่	๑	นวลจันทร์เป็นนวลจริง	เจ้างามพริ้งยิ่งนวลปลา
		คางเบือนเบือนหน้ามา	ไม่งามเท่าเจ้าเบือนชาย ฯ
	๑	เพียนทองงามดังทอง	ไม่เหมือนน้องห่มตาตพราย
		กระแหแหห่างชาย	ดังสายสวาทคลาดจากสม ฯ
	๑	แก้มซ้ำซ้ำใครต้อง	อันแก้มน้องซ้ำเพราะชม
		ปลาทุกทุกขอกกรม	เหมือนทุกขัฟี่ทจากนาง ฯ

๑	น้ำเงินคือเงินยวง	ชาวพรายช่วงสี่ลำอาจ
	ไม่เทียบเปรียบโฉมนาง	งามเรื่องเรือเฝ้าสองสี่ฯ
๑	ปลาทรายว่ายเคียงคู่	เกล้ากันอยู่ดูงามดี
	แต่นางห่างเหินพี่	เห็นปลาเกล้าเศร้าใจรฯ

พระนิพนธ์เจ้าฟ้าธรรมาธิเบศ

XCEIX 1315

33 PIX 105

0035 หน้าหนึ่ง

๑. เพลงเชิดจัน

เพลงนี้ทำนองไพเราะสนุกสนานรื่นเริง นับเป็นเพลงเอกในบรรดา เพลงประเภทที่มีเมื่อดพรายอย่างที่เราเรียกว่า “ดูด้อ ดูดัด” พระประดิษฐไพเราะ (มี ดุริยางกูร) ที่เรียกกันเป็นสามัญว่า ครูมีแขก ได้แต่งขึ้นในระหว่างเดือนพฤศจิกายน กับ ธันวาคม พ.ศ. ๒๓๙๖ และด้วยการแต่งเพลงเชิดจันนี้ พระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัว ในรัชกาลที่ ๔ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เลื่อนบรรดาศักดิ์จากหลวง ขึ้นเป็นพระ ในราชทินนามเดิม เพลงเชิดจันนี้มี ๕ คั้ว (ท่อน) เฉพาะคั้วที่ ๑ ได้แต่งขึ้นจากเพลงเชิดในคั้วที่ ๖ ส่วนคั้วต่อ ๆ ไป แต่งขึ้นโดยยึดโน้ตทั้งต้น นอกจากนำทำนองเพลงเร็วของเก่ามาใช้เป็นตอนขึ้นต้นของคั้วที่ ๓ และ ๔ นิดหน่อยเท่านั้น ในสมัยโบราณมักจะเลือกเพลงฝรั่งต่าง ๆ มาบรรเลงเป็นคั้วที่ ๕ อีกคั้วหนึ่ง ในปัจจุบันไม่นิยมใช้

ประเวช กุมุท กับ อุษา สุกันธมาลย์ เป็นผู้ขับร้อง

บรรเลงด้วยวงปี่พาทย์เครื่องใหญ่ ของ กรมศิลปากร

บทร้องเพลงเซตจีน

ว่าพลางทางจูสีหมอกมา	เบาะอานพานหน้าคางมสม
ดังจะปลิวลี้วลอยไปตามลม	อย่าปรารมภ์เถยนะเจ้ามาจ้มา
พลอบพลางทางกอดกระซิบบอก	มาสีหมอกตัวนี้มีสง่า
เนื้ออ่อนงอนง้อขอขมา	อย่าให้พี่สีหมอกมากระเดื่องใจ
วันทองสองมือประนมมัน	พริ้นพริ้นกลัวมาไม่เข้าใกล้
พี่สีหมอกของน้องอย่าจงภัย	จะขอพี่ไปทิ้งพี่วเมียบ
ขุนแผนพานางมาใกล้มา	ลอบหล้ออาชาให้เชื่องเสีย
หยิบมือลูบม้าวว่าพลอบเมียบ	มาเลยมือหวัดประหวัดกลัว ๆ

บทเสภา เรื่อง ขุนช้างขุนแผน

XCEIX 1316

33 PIX 105

0035 หน้าสอง

๑. เพลงโสมต้องแสง

เป็นเพลงดำเนินไทยภาคเหนือ ซึ่งแสดงอารมณ์รำพึงรัก มุตเดิม
นี้ มีเพลงร้องในการเดินดึกว่าเพลงหนึ่ง ชื่อ “เพลงดึกว่าดาวเด็ก” เป็น
เพลงดำเนินไทยภาคเหนือที่ไพเราะมาก แต่มิผู้ดัดแปลงทำนองร้องนั้นมา
เป็นทำนองดนตรี เรียกชื่อว่า “เพลงดาวดำเนินทราย” ต่อมาในปลาย
รัชกาลที่ ๕ พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหมื่นพิทยมหินทรโรดม ทรงแต่งเพลงขึ้น
เป็นคู่กัน ทรงขนานนามว่า “เพลงดาวดำเนินเกวียน” แต่โดยทั่วไปเรียกกัน
ว่า “เพลงดาวดวงเดือน” เพราะในบทร้องมีคำว่า “ดวงเดือน” ต่อมา
เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๔ นายมนตรี ตราโมท ได้แต่งเพลงดาวดวงเดือนนั้นขึ้นเป็น
อัตรา ๓ ชั้น แล้วแต่งบทร้องขึ้นใหม่ และตั้งชื่อเพลงว่า โสมต้องแสง

ประเวช กุมุท เป็นผู้ขับร้อง

บรรเลงด้วยวงมโหรี ของ กรมศิลปากร

ฟ้อนเทียน CANDLE DANCE

ขุนแผนพานางวันทองหนีจากบ้านขุนช้าง
KHUN PHAEN TAKES NANG WANTHONG FROM KHUN CHANG'S HOUSE

วิชยภณ WAR DANCE OF DEMONS

วิชยลิง WAR DANCE OF MONKEY WARRIORS

บทร้องเพลงโสมส่องแสง

โอ้ว่าแสงโสมส่อง	ผ่องทวันอากาศ
แจ่มใสไพลาส	สุกสะอาดละออตา
ผ่องแผ้วแพร่รัศมี	สาครรังสีสว่างหล้า
ใสสดหมดเมฆา	อวดอาภาเมื่อกันเพ็ญ
ทรงกลดโรจน์รุ่งพร้อย	งามหยดย้อยลอยดวงเด่น
ช่างงามแท้แท้ (เอ๋ย) ยามเพ็ญ	ส่องแสงเป็นขวนอารมณ์
แสงเจิดเจิดฉวี	ส่องแสงศรีสีชวนชม
บ่มิแสงใดสวยสม	ใฝ่นิยมนิยมนิรัน
กระหน่ ^๕ นออกกระต่ายน้อย	จึงเฝ้าชมม้วยม่งศศิ
กระต่ายชะเง้อ (เอ๋ย) บ่มิ	จิตไมตรีตอบเลียบ

นายมนตรี ตราโมท แต่ง

๒. เพลงดาวดวงดอกลำไย

เพลงดาวดวงดอกลำไย^๕ เป็นเพลงพื้นเมืองของไทยภาคเหนืออีกเพลง
หนึ่ง สำหรับร้องและรำของหนุ่มสาว แต่มักจะบรรเลงด้วยปี่จุม
ในแผ่นเสียงนี้ บรรเลงด้วยวงมโหรี ของ กรมศิลปากร

(ไม่มีบทร้อง)

0036 หน้าหนึ่ง

๑. เพลงเขมรไทรโยก

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๓๓ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระราชดำริที่จะแต่งประพาสตำบลไทรโยก จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งมีทิวทัศน์อันงดงามอีกครั้งหนึ่ง ในตอนปลายปี (เสด็จครั้งแรก พ.ศ. ๒๔๒๐) เพราะฉะนั้น สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ จึงทรงแต่งเพลงสำหรับร้องและบรรเลงขึ้นเพลงหนึ่ง โดยขยายขึ้นจากเพลงเขมรกล่อมลูก เป็น ๓ ชั้น แต่ทรงประดิษฐ์แยกย้ายตัดแปลงออกไปบ้าง มีบทร้องบรรยายถึงธรรมชาติอันงดงามของไทรโยก ตามที่เคยทรงทราบมาแล้ว เมื่อโดยเสด็จพระราชดำเนินครั้งแรก นำออกร้องและบรรเลงถวายในงานเฉลิมพระชนมพรรษา เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ในปีนั้น ซึ่งก่อนกำหนดวันเสด็จประพาสไทรโยกประมาณเดือนเศษ ๆ เป็นการโฆษณาความงามของไทรโยกให้ผู้ที่จะโดยเสด็จพระราชดำเนินได้ทราบล่วงหน้าไว้ และทรงเรียกชื่อเพลงนั้นตามเดิมว่า เขมรกล่อมลูก แต่เรียกกันโดยทั่วไปว่า “เขมรไทรโยก” จึงคิดเป็นข้อประจำเพลงมาจนบัดนี้ และคงจะเรียกชื่อนี้กันตลอดไป

ข้ามช้อย ดุริยพันธุ์ ขบร้อง

บรรเลงด้วยวงปี่พาทย์ดึกดำบรรพ์ ของ กรมศิลปากร

บทร้องเพลงเขมรไทรโยก

บรรยายความตามไท่เสด็จยาตร

น้องเอ๋ย

ไม้ไผ่หลายพันธุ์กละขนปะปน

น้ำพุพุ่งซ่า

ยังไทรโยกประพาสพนาสนต์

เจ้าไม่เคยเห็น

ที่ชายชลเขาชะงอกเป็นโตรกธาร

ไหลมาฉ่ำฉาน

เห็นตระการ
 มั่นดังจ้อกจ้อก
 น้ำใสไหลจนดูหมุ่มมัตสยา
 นื่องเอย
 ยินปักษาซ้องเสียงเพียงประโคน
 เสียงนกยูงทอง
 หูเราฟัง
 มั่นดังก้อกก้อก

มันไหลจ้อกโครมโครม
 จ้อกจ้อกโครมโครม
 ก็เหล่าหลายว่ายามก็เห็นโฉม
 เจ้าไม่เคยเห็น
 เมื่อยามเย็นพยับโพลมร้องเรียกกรัง
 มันร้องโคงคัง
 มั่นดังกระโถ้งหัง
 ก้อกก้อกกระโถ้งหัง ฯ

พระนิพนธ์สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์

๒. เพลงมยุราภิรมย์

เมื่อวันท ๓๗ เมษายน ๒๕๐๔ กรมศิลปากรจัดการแสดงละครนอกถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถทอดพระเนตร เนื่องในการต้อนรับประธานาธิบดีไซการ์โนแห่งอินโดนีเซีย การแสดงละครครั้งนั้น พลตรี หลวงวิจิตรวาทการ ได้จัดให้แสดงเรื่องอิเหนา ตอน หย้าหรั้นได้นางเกษหลง ซึ่งกำหนดให้มีระบำของหมูนกยูงแทรกอยู่ในเรื่อง และมอบให้ นายมนตรี ตราโมท แต่งทำนองเพลงขึ้นสำหรับบรรเลงประกอบท่าร่ายรำของหมูนกยูง ซึ่ง หม่อมแก้ว สนิทวงศ์เดิม เป็นผู้ประดิษฐ์ท่ารำ และ นายมนตรี ตราโมท ได้ตั้งชื่อเพลงนี้ว่า เพลงมยุราภิรมย์ เพื่อให้เข้าชุดกับเพลงอัศวดีดดำที่เคยจัดทำไว้ในแผ่นเสียงเพลงไทย ของ กรมศิลปากร ชุดที่ ๒.

บรรเลงด้วยวงปี่พาทย์ดึกดำบรรพ์ ของ กรมศิลปากร
 (ไม่มีบทร้อง)

0036 หน้าสอง

๑. เพลงฉุยฉายนางลอย

เพลงฉุยฉาย เป็นเพลงสำหรับประกอบการรำในกิริยาที่เดินไปโดยมี
 อารมณ์อ่อนโยน ด้วยได้แต่งตัวหรือแปลงตัวใหม่ และรู้จักภาคภูมิใจว่า
 ด้วยงาม เฉพาะฉุยฉายนางลอยนี้ เป็นบทของนางเบญกาย เมื่อแปลงตัวเป็น
 นางด้ดา และจะขึ้นเผ้าทศกัณฐ์ บางที่จึงเรียกว่าฉุยฉายเบญกาย ที่เรียกว่า
 ฉุยฉายนางลอย ก็เพราะว่าเป็นฉุยฉายที่อยู่ในเพลงดับหรือการแต่งโขน เรื่อง
 รามเกียรติ์ ชุดนางลอย โดยปรกติ การร้องเพลงฉุยฉาย ถือเป็นแบบแผนว่า
 จะต้องมีเพลงแม่ศรีวัดติดต่อไปด้วย และทั้งเพลงฉุยฉายและแม่ศรี จะต้องรับด้วย
 ปี่เป่าเดี่ยวถ้อยคำและเสียงที่ร้อง ดังจะเห็นได้ในเพลงฉุยฉายนางลอยนี้

อุษา สุกันธมาลย์ ขับร้อง เทียบ กองลายทอง เดี่ยวปี
 ประกอบด้วยวงปี่พาทย์เครื่องใหญ่ ของ กรมศิลปากร

บทร้องฉุยฉาย

ฉุยฉายเอ	จะเข้าไปเผ้าเจ้าก็กรีดกราย
เอียงย่างเจ้าช่างแปลงกาย	ให้ตะเมียดตะมายี่สี่ดานงลักษณะ
ถึงพระรามเห็นทราวม้วย	จะจงนพระทัยให้เอเลื่อลัก
งามนั้กเอ	ใครเห็นพิมพ์พักตร์ก็จะรักจะใคร่
หลับก็จะฝันครันตื้นก็จะคิด	อยากเห็นอีกสักนิคหนึ่งให้ชื่นใจ
งามคมดุจคมศรชัย	ถูกนอกทะเลในให้เจ็บอุรา ฯ

บทร้องแม่ศรี

แม่ศรีเอ๋ย
แม่แปลงอินทรี
ทศพัศตร์มลักเห็น
เหมือนล้อเล่นให้เป็นบ้า

อรชรเอ๋ย
เอวขาแขนแมน
ระทวยนวนนาญ
ชนปราสาทมณ

แม่ศรีรากษส
เป็นแม่ศรีสิดา
จะต้นต้นในวิญญาณ
ระอาเจ้าแม่ศรีเอ๋ย
อรชรอ่อนแอ้น
แม่นเหมือนกินรี
วิลาศจรี
เฝ้าพระพิตุลาเอ๋ย ฯ

พระนิพนธ์สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์

๒. เพลงระบำยูงหึง

เพลงนี้ใช้บรรเลงสำหรับเทวดานางฟ้าจับระบำอุกแบบหนึ่ง ซึ่งเรียก
ตามชื่อเพลงดนตรีอันดับแรก เพราะเพลงร้องและเพลงดนตรีนั้น ชื่อเพลง
ยูงหึง (บางตำราก็นิยกว่ายูงหงิด) แล้วค่อยด้วยเพลงตะเข็งและเจ้าเซ็น

หมู่หญิง จักรวาล

บรรเลงด้วยวงปี่พาทย์ดึกดำบรรพ์ ของ กรมศิลปากร

บทร้องระบำยูงหึง

เมื่อนั้น
ขยับย่างนวนนาญเข้ามา
แล้วซัดสองกรอ่อนชด
เรียงรอกคอคเกล้าเขวามาลัย
นางสวรรค์กันกรบ้องปิด
เทพบุตรรำทำมาตคัล

ฝ่ายฝูงเทพไทถ้วนหน้า
ใกล้ฝูงนางฟ้าอุพาพาล
รำท่าพระรถโยนसार
ประโลมลานทอดสนิทไปในที่
บิดสะบัดเบี่ยงบ้ายชายหน้
ท่วงที่เวียนตามอันดับกัน ฯ

(ของเก่า)

นางเบญกายแปลง

NANG BENYAKAI, AS SITA FLYING THROUGH THE AIR

หนุมานจับนางสุพรรณมัจฉา

HANUMAN WOOS NANG SUPANNA-MACCHA AND FINALLY WINS

NOTES ON THAI SONGS

XCEIX 1319

33 PIX 101

0031 Side I.

1. MĀE SRI SOHNG KHUENG

(Embellished Māe Sri)

The tune of Māe Sri is originally a folk tune. Later it is sung in continuation with the tune Chui Chai for the performance of Lakon. The Pi imitates the sounds of the singing and the Pi Phat takes up the tune at the end. Towards the end of King Rama V's reign, H.R.H. Prince Naris had modified and embellished the early part of the tune by adding the sounds of the birds and the cocks to the song and at the same time preserving the original melody and the ending part. Thus it is the first Thai song in which the animal sounds are added and the song is known as "Māe Sri Sohng Khueng".

2. DAOVADUNGS DANCE

The tune for this celestial dance was composed by H.R.H. Prince Naris for a scene in the Lakon called "Sang Thong". The song describes the wonders of the Traitringsha Heaven, the abode of Indra, and is sung together with the tune of Pleng Takhoeng and Chao Sen in continuous succession. The movements of this dance were adapted from the self-torture dance of Chao Sen, a Shiitic sect of Islam. The first modified form of this dance appeared in the reign of King Rama II.

XCEIX 1320

33 PIX 101

0031 Side II.

1. PHYA DOEN

This is a Nā Phāt tune used for the performance of the Khon (*Masked Play*) and Lakon. It is a march tune for distinguished characters. This tune is also used in ceremonial occasions such as the "Ceremony of the Swing" in which the Pi Java used in the procession sometime uses this tune. The Pi Phat also plays the tune to conclude a religious sermon. The melody has a Chinese-like quality. In this instance the tune of Trae Säng is used as an introduction to portray another aspect of the performance.

2. MĀE LĀE LAMPANG

This is a folk tune of Northern Thailand; it is sung to the accompaniment of a local band in which the stringed instruments, Serng and Salaw, lead the ensemble. However in this record, the tune is orchestrated by Mr. Virot Tantranond for an occidental Symphony orchestra.

3. PHASUTHA KANSAENG

(Weeping Mother Earth)

This is an ancient Thai tune played in its second variation. It is sung and played when the performance reaches the point of utmost sadness. In this recording it is orchestrated by Phra Chen Duriyanga for an occidental Symphony orchestra.

4. MON RAM DARP

(Mon Sword Dance)

The song Mon Ram Darp is sung for the performance of both Khon and Lakon as well as with the musical ensemble. The original melody moves smoothly in a legato style. In this record, however, Mr. Montri Tramod composed a new melody with an inclination towards a Mon tune, and it is orchestrated by Mr. Virot Tantranond.

5. DANCE - ENSEMBLE OF THE THAI CLANS

In 1955, the Fine Arts Department staged a historical play entitled "The Power of Sacrifice" by Major General Luang Vichit Vadhakan in which a dance ensemble was arranged as a prelude. Some of the dancers were dressed in the Central Thai costume, inviting the other Thai clans to join in the dance. The dance tunes were composed by Mr. Montri Tramod, in some of which he used the old tunes as materials for composing. For the dance of the Thai Lanna he used the old tune known as Pleng Nae, for the Thai Yai he used the old Ngeo (*Shan*) tunes. The dance tunes for the Thai Lan Chang, Thai Sip Song Ju Thai, the Thai Ahom and the tunes between were new compositions.

1. VEERA CHAI YAK

(War Dance of Demons)

This is a variation of march tunes for the War Dance of the Demons used for the performance of the Khon in the story of Ramayana. In this Veera Chai dance the Fine Arts Department has introduced some innovations in the music and the actions to create new interest in the music, and variations in the dance. The songs include Pleng Kook Phat, Pleng Krabong Kan, Pleng Krao Nai and Pleng Cherd.

2. KHÊK MON

A SAW Û SOLO

The tune Khêk Mon is an ancient Thai song for singing as well as for playing. Later musicians use it for a solo performance for the purpose of showing one's skill. The solo instrument can be any instrument but the soloist in this record chooses a string instrument—Saw Û.

1. VEERA CHAI LING

(War Dance of Monkey Warriors)

The Fine Arts Department in its successful attempt at the Veera Chai Yak has also effected some changes and developments to create the Veera Chai dance for the Monkey Warriors so that the two dances could be used together. The only exception is that in the Veera Chai Ling there is no Pleng Nā Phāt, there are only the Pleng Krao Nork and Pleng Cherd and the actions are more acrobatic.

2. PHYA SOKE

(A Lament)

A SAW DUANG SOLO

The tune Phya Soke originally is for singing to an instrument accompaniment which depicts profound sadness. Later the musicians used the tune for solo performance as means of showing one's technique, and the tune can be played on any instrument. In this instance the solo instrument is the Saw Duang.

3. LAO KUM HAWM

(Laotian Melody)

This tune has its origin from the North Eastern Thai; it has a beautiful and peaceful melody. The musicians use the origin of this tune as material for Sagavā—a kind of musical and literary composition by two competing parties. Later Phya Prasarn Duriyasapt (*Plaek Prasarnsapt*) who served in the reign of King Rama VI adapted it for instrument playing in which form it was handed down to the present days.

XCEIX 1311

33 PIX 103

0033 Side I.

1. TRAI PHAKEE

(Dance from three parts of Thailand)

This is a suite used for dancing which the Fine Arts Department has adapted for the dance of the three parts of Thailand. This composition comprises a Sri Nuan Dance from Central Thailand Krathop Mai—a dance through rhythmic clashing of two bamboo poles of the North Eastern Thai, and the Terd Terng—playing with Glawng Yao, (*Long Drum*), which has been adapted from the West of Thailand. This dance suite has three distinctive characters which differ from one another from the point of view of melody, rhythm and dance movements. The music is played by the local ensemble belonging to that particular part of the country with an addition of the Pi Phat Mai Nuam ensemble.

2. N GEO DOEN TAPP

(March of the Shans)

This tune is a composition by the Central Thai people who used the Shan melody as their material. It is used as a sort of Coda at the end of a big song.

1. TREE LEELA*(Three - movements - Dance)*

The performance of Tree Leela Dance is a set of dances which has been innovated by the Fine Arts Department. It consists of a dance from the North of Thailand known as "Fawn", thus Fawn Thian (*candle dance*) with the accompaniment of Glawng Ae and Pi; Fawn Phaen which is derived from the North East danced to the accompaniment of a Chakhay solo to the tune of Lao Phaen, and a dance originated from the Ngeo (*shan*). The whole performance of this set of dances is supported by a Pi Phat Mai Nuam ensemble with appropriate percussion instruments.

2. AWK PHASA*(Language Song)*

Another method of Thai musical performance is to use the tunes of various national names and play them in continuous succession throughout. Some of these tunes are quite authentic but some are adapted yet retaining as much as possible the original melody. The order of nationalities at the starting of the song is set in a pattern, they are Chinese, Khmer, Taloong and Burmese, the rest that follow this order can be of any nationalities according to the performer's choice. In the ancient time the Language song was played after an overture to a "Liké" (*a sort of performance*) or after a set of songs known as Nang Hong and Séhpa. It is performed on a Pi Phat Khrueng Yai.

1. HOME RONG YEN

This is a series of ancient songs belonging to the old Masters of Thai music. It is played before the opening of auspicious ceremonies in the evening to invoke the presence of the gods and their blessings. On some occasions it is also used as an overture to a theatre performance. In the old days this tune was restricted for the Pi Phat ensemble only. Nowadays however, the stringed as well as the wind ensemble also use the tune.

1. HEH REUA

(Boating Song)

This is a boating song sung in the King's Royal Barge in a river procession. The rhythm of the oars must synchronise with that of the music, and the rhythmic banging of the pole acts as a time-keeper. There are several verses which make the pattern of the Heh Reua tunes; in this record the verses are selected so as to give examples of several tunes used. They are as follows:— Grern Klong, Cha Lava Heh 2 verses, Mula Heh 5 verses, and ending with Sava Heh.

2. HEH REUA IN THE LAKON STYLE

Towards the end of King Rama V's reign, H.R.H. Prince Naris produced a renovated version of an ancient Lakon called "Gavi" and "Krung Pan Chom Taveep". He took the Heh Reua at the part of Cha La Va Heh and Mula Heh and made an adaptation for stage performance. He changed the tune of Cha Lava Heh to fit the rhythm of "Yanee" or "Oh" type of rhythm, and altered the rhythm of the tune Mula Heh into even numbers. Nevertheless the version of Heh as used in the Lakon "Gavi" remained the same as that used on the Royal Barge. There is only a slight change in the words to differentiate the two. The Heh tune used in this recording is a Heh in admiration of the fishes, and is in the Lakon style created by H.R.H. Prince Naris.

1. CHERD CHIN

This is a lively tune considered to be the best among the ornamented Thai songs and was composed by Phra Phradit Pairaw (*Mee Duriyangkul*), nick-named Kru Mi Khêk, between November and December of the year 1853. As a result of this composition he was promoted to the title of "Phra" by King Rama IV's brother, Phra Pin Klao. The tune Cherd Chin consists of 4 sections: the first is composed from the sixth section of Pleng Cherd, the rest were original compositions, except at the beginning of Section 3 and 4 the old tune of Pleng Reo (*fast tempo*) was used. In the ancient time a European tune was used in the fifth section but it is not a popular practice in the present days.

1. SOAM SONG SAENG*(The Shining Moon)*

This is a love - song which originated from the Northern Thai. In fact, there was a tune for the versifying game of Sagavā, known as Pleng Sagavā Lao Lek, which was very melodious and Laotian in nature. Later it was set to music and named "Lao Damnoen Sai".

Towards the end of King Rama V's reign, H.R.H. Prince Pijaya Mahindarodom composed another tune and named it "Lao Damnoen Kwien", generally known as Lao Duang Düen, as the word of the song is a description of the moon. In 1931 Mr. Montri Tramod composed the song Lao Duang Düen in the third variation with new words and named it Soam Song Saeng.

2. LAO DUANG DAWK MAI

This is another melody from the Northern Thai; it is usually played by Pi Jum. It is a song for dancing and singing among the youths.

1. KHMEN SAI YOKE*(Tales from Sai Yoke)*

Towards the end of the year 1888, King Rama V expressed a wish to visit the water - fall in the district of Sai Yoke, in the province of Kanjanaburi which has beautiful scenery. He had previously visited the Falls in 1877, from which H.R.H. Prince Naris composed a song for singing and playing adapted from a Khmer lullaby. The new adaptation is composed of the third variation with descriptive words about beauties of the water - fall and its environment. It was performed on September 20 on the occasion of the King's birthday in anticipation of the King's coming visit. The song was formerly known as Khmer's Lullaby but it is generally known now as "Khmen Sai Yoke".

2. MAYURA PIROHM

(Dance of the Peacocks)

On April 17th 1961 the Fine Arts Department staged a Thai Classical Play in honour of President Sukarno, a Royal Command performance. For this performance, Major General Luang Vichit Vadhakan had chosen an episode from the story of Inao, called "Yaran mated Ganelong" in which there was a dance of the peacocks. Mr. Montri Tramod composed the song for this dance and named it Mayura Pirohm. Mme. Paew Snidwongseni was the choreographer. This song together with the song Asva Lilah (*Horse Dance*) in the set 2 recording makes a complete suite.

XCEIX 1318

33 PIX 106
0036 Side II.

1. CHUI CHAI NANG LOY

The tune Chui Chai is used to accompany a dance in which a dancer is in a happy disposition, knowing that he is well attired or sometimes well disguised. The tune Chui Chai Nang Loy is used for the part of Benyakai when she disguised herself as Sita to have an audience with Thotsakanth (*Ravana*). Sometimes it is called Chui Chai Benyakai or Chui Chai Nang Loy as it is taken from an episode in the story of Ramayana. It is customary to follow the tune of Chui Chai with the tune of Māe Sri, and both tunes must be supported by a solo Pi which imitates the sounds of the singing.

2. RABUM YU NGID

(Dance of the Fairies)

This is a dance-tune for the dance of the fairies in a certain style. It is named after the music, as the words and the tune are both called Pleng Yu Ngid (*some text called it Yong Ngid*). It is followed by Pleng Takhoeng and Chao Sen.

ผู้ใฝ่ใจความเป็นไปในโลกของศิลปินและโบราณคดี

ควรอ่านหนังสือที่ทรงคุณค่า

ทางประวัติศาสตร์ ศิลป และ โบราณคดี

๑. รำวง เป็นหนังสือเล่มเดียวที่รวบรวมเพลงรำวง จัดทำเป็นโน้ตสากล พร้อมด้วยบทร้องและคำแปลเป็นภาษาอังกฤษ มีภาพบอกชื่อท่ารำวง และวงดนตรีประกอบรำวง แสดงโดยศิลปินของกรมศิลปากร
[เล่มละ ๒๐ บาท]
๒. เครื่องดนตรีไทย ของ ชนิต อัยโพธิ์ ว่าด้วยตำนานและลักษณะของ เครื่องดนตรีไทย ทั้งฉบับภาษาไทยและอังกฤษ มีภาพเครื่องดนตรีไทย ทุกชนิดประกอบคำอธิบายด้วย [ฉบับภาษาไทย เล่มละ ๒๐ บาท]
[ฉบับภาษาอังกฤษ เล่มละ ๓๐ บาท]
๓. ชินกาลมาลีปกรณ์ ว่าด้วยตำนานพระพุทธรูป ซึ่งอำนวยความสะดวกทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี ของจังหวัดภาคเหนือ มี ภาพ จำลอง จำลอง เชียงใหม่ เชียงราย เป็นต้น นับเป็นเอกสารสำคัญอีกเล่มหนึ่ง ร.ต.ท. แสง มนวิตร แปลใหม่ (จัดพิมพ์เนื่องในการบูรณะโบราณสถานในอำเภอ เชียงแสน จังหวัดเชียงราย) [เล่มละ ๓๐ บาท]
๔. ประติมากรรมไทย ของ ศาสตราจารย์ ศิล พีระศรี เป็นหนังสือ ที่ให้ความรู้ในเรื่องประติมากรรม หรือ ศิลปะแห่งการปั้น, หด่อ, แกะ, ตัดัก ของไทยเปรียบเทียบกับศิลปะของตะวันตก
[เล่มละ ๑๐ บาท]

มีจำหน่ายที่

แผนกเผยแพร่และสถิติ สำนักงานเลขาธิการกรมศิลปากร

และ

ในพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พระนคร

[สมาชิกนิตยสาร “ศิลปากร” ซื้อได้ลด ๑๕%]

แผ่นเสียงเพลงไทยชุดที่ ๑ และชุดที่ ๒

ชุดละ ๑๒ แผ่น แต่ละชุดมี ๒๐ กว่าเพลง
มีเพลงขับร้อง เพลงระบำใช้ประกอบท่อนรำ และ เพลงร่ำวงกรบวน
บรรเลงและขับร้องโดยศิลปินและวงดุริยางค์ ทั้งไทยและสากล ของ กรมศิลปากร
จำหน่ายปลีกแผ่นละ ๒๒ บาท ชุดทั้งชุด ๑๒ แผ่น ราคาชุดละ ๒๕๐ บาท
และถ้าท่านเพิ่มเงินอีก ๖๐ บาท ท่านจะได้อัลบั้มอีก ๑ เล่ม บรรจุแผ่นเสียง
แต่ละชุดเก็บไว้เรียบร้อยสวยงาม

แผ่นเสียงชุดร่ำวงมี ๖ แผ่น ๒๐ เพลง

ชุดเพลงร่ำวง ๖ แผ่น ๒๐ เพลง
พร้อมด้วยหนังสือร่ำวง มีโน้ตและภาพท่ารำกับบทร้องทั้งไทยและอังกฤษ
ครบบริบูรณ์ราคาชุดละ ๑๕๐ บาท
ถ้าซื้อทั้งชุดแถมสมุดอธิบายเพลงทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษให้เปล่าอีกชุดละ ๑ เล่ม
จำหน่ายปลีกเฉพาะหนังสือร่ำวงเล่มละ ๒๐ บาท

ชุดที่ ๔ เพลงล่องเพลย์ ๖ แผ่น ๒๖ เพลง

จำหน่ายปลีกแผ่นละ ๑๒๐ บาท ชุดทั้งชุด ๖ แผ่น ราคาชุดละ ๖๗๐ บาท
เฉพาะชุดที่ ๑ ที่ ๒ และชุดล่องเพลย์ มีสมุดอธิบายเพลงด้วย
จำหน่ายปลีกเฉพาะสมุดอธิบายเพลงเล่มละ ๕ บาท และ ๑๐ บาท
ติดต่อซื้อได้ที่

กองการสังคีต กรมศิลปากร

และ

บริษัท กมลสุโกศล จำกัด สามยอด พระนคร

*

*

*

GRAMOPHONE RECORDS OF THE FINE ARTS DEPARTMENT

are on sale

at

THE BANGKOK NATIONAL MUSEUM

and

KAMOL SUKOSOL CO., LTD.

857 Mahachai Road, Bangkok, Thailand

Tel. 20270, 23215

Tcs. 240 per one series of 12 records 78 RPM.

Tcs. 140 per series of 6 records (Ramwong) 78 RPM.

Sold separately at Tcs. 22 each.

Tcs. 670 per series of 6 records, Long Play

Sold separately at Tcs. 120 each.